

Sygn. akt IV U 963/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 listopada 2016 r. Nr (...)

w sprawie I. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo I. K. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 października 2016 r. do 30 września 2018 r.

Sygn. akt IV U 963/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił I. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła I. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska podała, że jest niezdolna do pracy. Od wielu lat ubezpieczona choruje na padaczkę, odczuwa dolegliwości związane ze stanem narządu ruchu, a ponadto leczy się u psychiatry (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 27 października 2016r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona I. K., urodzona (...), w latach 2004-2016 była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (bezsporne). W ostatnim okresie, tj. od 1 listopada 2014r. do 30 września 2016r., podstawę powyższego stanowiła decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 13 października 2014r. (decyzja z 13 października 2014r. k.80 akt rentowych). W dniu 1 września 2016r. ubezpieczona złożyła do (...) Oddział w S. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.81 akt rentowych). Organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 6 października 2016r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 6 października 2016r. k.84 akt rentowych). Na skutek złożonego przez ubezpieczoną sprzeciwu od tego orzeczenia, została ona skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 27 października 2016r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k.49 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 27 października 2016r. k.188 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 7 listopada 2016r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 7 listopada 2016r. k.89 akt rentowych).

Ubezpieczona ma niespełna 48 lat i wykształcenie zasadnicze zawodowe- sprzedawca. Nie pracowała jednak w wyuczonym zawodzie. W latach 1988-2004 ubezpieczona była zatrudniona w Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej jako pomoc laboratoryjna (okoliczności bezsporne- wyjaśnienia ubezpieczonej k.31v akt sprawy, kwestionariusz dotyczący okresów zatrudnienia k.5 akt rentowych).

Ubezpieczona od 13-go roku życia leczona jest z powodu padaczki z uogólnionymi napadami toniczno-klonicznymi. Napady występują z częstotliwością kilku razy w miesiącu. Schorzenie to występuje z przebiegiem lekoopornym. Pomimo stosowania politerapii w leczeniu padaczki, nadal występują napady. Badanie neurologiczne nie wykazało objawów ogniskowego uszkodzenia (...), nie stwierdzono aktywnych objawów korzeniowych. Obecna jest umiarkowana niewydolność bólowa kręgosłupa L-S. Z powodu konieczności leczenia padaczki lekoopornej i stosowania politerapii oraz braku dostatecznej skuteczności powyższego leczenia, ubezpieczona jest, w ocenie neurologicznej, nadal, tj. od 1 października 2016r. do 30 września 2018r., częściowo niezdolna do pracy. Od 5 lat ubezpieczona choruje na cukrzycę typu 2. Przebieg tej choroby jest stabilny, łagodny, a hipoglikemie występują sporadycznie w dzień i mają lekki przebieg. W samodzielnej ocenie schorzenie to nie sprowadza na ubezpieczoną długotrwałej niezdolności do pracy. Od kwietnia 2016r. ubezpieczona leczy się w poradni zdrowia psychicznego. W okresie od 30 listopada 2016r. do 30 grudnia 2016r. była hospitalizowana w Szpitalu (...) w P. z rozpoznaniem „Organiczne zaburzenia nastroju- epizod depresyjny. Padaczka. Cukrzyca”. Ubezpieczona ujawnia symptomy organicznego uszkodzenia (...) w postaci „Łagodnych zaburzeń procesów poznawczych, organicznych zaburzeń osobowości oraz organicznych zaburzeń nastroju”. W samodzielnej ocenie, ze względów psychicznych ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (opinia biegłych neurologa, diabetologa, psychiatry oraz psychologa k.13-14v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej I. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy (pkt 1), ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (pkt 2), a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia (pkt 3). Stosownie do treści art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej nadal, tj. od 1 października 2016r., istnieje niezdolność do pracy, a jeśli tak, to jakiego stopnia jest ta niezdolność.

W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu neurologii, diabetologii, psychiatrii oraz psychologii. W ocenie tych biegłych, ubezpieczona jest w dalszym ciągu, tj. w okresie od 1 października 2016r. do 30 września 2018r., osobą częściowo niezdolną do pracy z powodu stanu neurologicznego- tj. istnienia padaczki lekoopornej.

Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona obiektywną i miarodajną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej. Wydanie opinii poprzedziła analiza dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz badanie ubezpieczonej. Opinia jest wyczerpująca, zawiera jasne wnioski i została w sposób odpowiedni uzasadniona.

W ocenie Sądu, powyższe ustalenia i wnioski płynące z opinii biegłych dają podstawy do przyjęcia, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy. Nie budzi wątpliwości Sądu, iż wskazany przez biegłego neurologa przebieg padaczki lekoopornej, tj. konieczność stosowania politerapii przy jednoczesnym braku dostatecznej skuteczności powyższego leczenia i występowaniu kilka razy w miesiącu napadów uniemożliwia ubezpieczonej pracę w charakterze pomocy laboratoryjnej. Podkreślić należy, iż ubezpieczona była dotąd zatrudniona jedynie w takim charakterze, gdyż nie pracowała w wyuczonym zawodzie sprzedawcy.

Wobec tego, że opinia zespołu biegłych pozwoliła na ustalenie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd oddalił wnioski organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych (k.23 akt sprawy), tym bardziej że zarzuty organu rentowego zgłoszone pod adresem powyższej opinii stanowiły polemikę z ustaleniami biegłych (pismo k.24 akt sprawy). Organ rentowy podniósł, iż biegły neurolog nie określił częstotliwości występowania napadów padaczkowych. Tymczasem biegły neurolog w orzeczeniu (k.9-9v) wskazał, iż napady te występują kilka razy w miesiącu. A zatem, zarzut ten nie był trafny.

W konsekwencji ubezpieczona spełniła wszystkie warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres, tj. od 1 października 2016r. do 30 września 2018r.